

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického, Mgr. Radovana Havelce, v právní věci žalobkyně: **L. S. S.**, o ustanovení zástupce k podání ústavní stížnosti, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 6. 6. 2016, č. j. 65 Na 1/2016 – 2,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Shora označeným usnesením Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci (dále jen „krajský soud“) rozhodl výrokem I., že se žalobkyni (dále „stěžovatelka“) neustanovuje zástupce k podání ústavní stížnosti a výrokem II., že stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení. Usnesení napadla stěžovatelka podáním, které nazvala kasační stížností. Toto podání však náležitosti kasační stížnosti nesplňuje. Obsahuje totiž řadu navzájem nesourodých vět, opakujících svéráznou logiku žalobkyně ohledně jejího zastoupení v různých řízeních, polemizujících s postupem Ústavního soudu v řízení vedeném o ústavní stížnosti, sepsané advokátkou JUDr. Annou Vyhlídkovou, nikoli však srozumitelným způsobem vyličené důvody kasační stížnosti, a to za situace, kdy krajský soud srozumitelně zdůvodnil, proč vůbec nemá pravomoc ustanovit žalobkyni zástupce pro řízení před Ústavním soudem a zároveň vysvětlil mechanismus, jakým se lze ustanovení zástupce pro řízení před Ústavním soudem domoci.

Nejvyšší správní soud proto vyzval stěžovatelku usnesením ze dne 31. 8. 2016, č. j. 3 As 137/2016 – 19, aby uvedla, z jakého důvodu byla kasační stížnost podána a tento důvod blíže skutkově a právně konkretizovala a aby též uvedla, čeho se kasační stížností domáhá. K doplnění kasační stížnosti byla stěžovatelce stanovena lhůta jednoho měsíce od doručení předmětného usnesení. Usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 26. 9. 2016 fikcí [§ 50 odst. 2 občanského soudního řádu, ve spojení s § 42 odst. 5 soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“)] na jí uvedenou doručovací adresu. Stěžovatelka do dnešního dne na výzvu zdejšího soudu k doplnění kasační stížnosti nereagovala.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že lhůta stanovená k doplnění kasační stížnosti je propadlá. Nejvyšší správní soud je vázán včas uplatněnými kasačními důvody, jejichž absence,

nenapravená postupem podle § 106 odst. 3 s. ř. s., brání pokračování v řízení. Neodvratným důsledkem takové situace je pak odmítnutí kasační stížnosti (k tomu viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2013, č. j. 9 Afs 95/2013 – 25, nebo nález Ústavního soudu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06). Lhůtu k doplnění náležitostí (odstranění vad) kasační stížnosti lze podle výslovné dikce zákona (§ 106 odst. 3 *in fine* s. ř. s.) prodloužit pouze na žádost stěžovatele, a to z vážných důvodů a nejdéle o další měsíc. V projednávané věci ovšem stěžovatelka o prodloužení lhůty k odstranění vad kasační stížnosti nepožádala.

Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že kasační stížnost žalobkyně je namíste odmítnout podle § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť nebyla doplněna ve lhůtě stanovené usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2016, č. j. 3 As 137/2016 -19, a zároveň nelze v řízení o kasační stížnosti pro její vady pokračovat.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s. (ve spojení s § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. listopadu 2016

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu